

POCHYLENIE (3) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne, końcowe e z tekstu nie oznaczającego -é.

sg *N* pochyleni(e) (2). *ϕ G* pochylenia (1).

Sł stp brak, *Cn* notuje, *Linde* w objaśnieniu s.v. *pochył*.

1. Rzeczownik od „pochylić” a. „pochylić się”: zgięcie (się) ku dołowi; *nutus Mącz, Cn; nutatio Mącz* (2) : *Nutatio, Pochylenie/ chwianie. Mącz 255a.*

Szereg: »schylenie albo pochylenie« (1): *Nutus, Kinienie/ Dánie znác/ przizwolenie/ też fchilenie* albo *pochilenie. Mącz 255a.*

2. Rzeczownik od „pochylić się”: odchylenie od pionu; *proclinatio Cn* (1) : *Suopte nutu et suo pondere ad pares angulos in terram feruntur, Z łámego włámego pochilienia y ciężkošcy rowno fie fpułzczáyą ku ziemi. Mącz 255a.*

Synonimy: 1., 2. *nagięcie, nakłonenie, schylenie, skłonenie.*

Cf **POCHYLIĆ, POCHYLIĆ SIĘ**

MF, SBu